

Bilag 22.

Oversættelse.

Ministerråd W. Thune Andersens indlæg i 4. udvalg den 21. oktober 1970 om Namibia, områder under portugisisk administration og Sydrhodesia.

Siden erklæringen om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger i december 1960 blev vedtaget med overvældende flertal og i en frugtbar samarbejdsånd, har vi set erklæringen føre til mange positive resultater på afkoloniseringsområdet.

I det sydlige Afrika er den støtte udvikling henimod selvbestemmelse og ligeberettigelse for alle befolkninger imidlertid blevet bremset af reaktionære kræfter, der forsøger at vende den uundgåelige kurs mod frihed og selvbestemmelse i modsat retning. Vor holdning til den politik, der føres af de pågældende regeringer, og vor afsky for apartheid-politikken, hvorend dens stygge hoved dukker op, er ofte blevet pointeret og er almindeligt kendt.

Vi fastholder stadig, at de særlige problemer, der vedrører det sydlige Afrika, må løses gennem omhyggelig anvendelse af princippet om selvbestemmelse, således at befolkningerne i de pågældende områder kan nyde deres umistelige ret til selv at bestemme deres fremtid. Samtidig lægger den danske regering imidlertid den allerstørste vægt på princippet om ikke at anvende vold.

Den danske regering hilste med glæde sikkerhedsrådsresolution 283 (1970) om Namibia.

Efter vor opfattelse har resolution 283 skabt et omfattende og konkret handlingsprogram, som skulle gøre det muligt for sikkerhedsrådet at gøre et fremstød over en bred front og øge det internationale pres på Sydafrika i forbindelse med dette lands ulovlige tilstedeværelse i Namibia.

I overensstemmelse med denne resolution har den danske regering underrettet den sydafrikanske regering om, at den anser

Den sydafrikanske Republiks fortsatte tilstedeværelse i Namibia for ulovlig, og at den ikke anerkender nogen sydafrikansk myndighed med hensyn til Namibia.

Ligeledes ifølge sikkerhedsrådsresolution 283 (1970) har Danmark nedlagt sit honorære vicekonsulat i Windhoek.

De øvrige bestemmelser i sikkerhedsrådsresolution 283 (1970) er taget under aktiv overvejelse af de kompetente danske myndigheder.

Den danske regering hilste ligeledes med glæde sikkerhedsrådsresolution 284 (1970), hvorved Den internationale Domstol blev anmodet om at fremkomme med en vejledende udtalelse om de konsekvenser, som Sydafrikas fortsatte tilstedeværelse i Namibia indebærer for staterne. Vi er forvisset om, at en klarlæggelse af de juridiske konsekvenser vil være af stor værdi for De forenede Nationers yderligere overvejelser.

En løsning på Namibiaproblemet er efter dansk opfattelse en af de mest presserende opgaver, vi står overfor. Dette er ikke blot det ældste kolonispørgsmål på De forenede Nationers dagsorden, men det er tydeligvis blevet yderligere hastende, fordi Sydafrika fortsat arbejder på at udslutte namibianernes samhørighedsfølelse og dermed deres identitet. Vi fordømmer den sydafrikanske regerings bestræbelser på at splitte befolkningen i Namibia og eksportere sin racistiske apartheid-politik til Namibia, ja også til andre områder.

I Sydrhodesia er Ian Smith's ulovlige styre stadig ved magten. Intet land har ganske vist anerkendt Ian Smith's styre, men desværre er sanktionerne imod det endnu ikke slået igennem. Den væsentligste årsag hertil er som bekendt den beklagelige